

СОНЦА:
Усход, заход, дзённы днё:
Мінск — 7.52, 16.55, 9.03;
Віцебск — 7.46, 16.42, 8.55;
Магілёў — 7.41, 16.43, 9.04;
Гомель — 7.33, 16.47, 9.14;
Гродна — 8.06, 17.11, 9.05;
Брэст — 8.01, 17.17, 9.16.

МЕСЯЦ:
Маладзік 3 лютага.

ІМЯНІНЫ:
Цімафей, Лявонція, Георгія,
Пятра, Гаўрылы, Івана;
Андрэя, Веранікі.

ОЗГАЛАС

«ЦАРСКУЮ» РЫБУ — БЕЛАРУСКИМ ДЗЕЦЯМ

Некалькі дзён назад у Мінск з Германіі прыбыў груз дабрачыннай дапамогі — 50 тон свежамарожанай строгі. Рыба ў дзішчыню меню, як вядома, даўно ўжо стала рэдкасцю, а строгі («царская» рыба) — тым больш.

Гэты падарунак зрабіла нямецкая арганізацыя дапамогі дзецям, пацярпелым ад катастрофы ў Еўропе, якую ўзначальвае Кэці Вальтэрат. Даставіў груз член гэтай арганізацыі Штэфан Крэмс, у прысутнасці якой гуманітарная дапамога размяркоўвалася і адпраўлялася непасрэдна ў школы-інтэрнаты для дзяцей-сірот, хворых дзяцей, у дзіцячыя дамы Магілёўскай, Мінскай абласцей, г. Мінска, акадэмічны цэнтр у Бараўлянах.

І гэта не першая дабрачынная акцыя нямецкай арганізацыі. Летам мінулага года больш як 3,5 тысячы дзяцей з забуржжаных раёнаў Гомельскай, Магілёўскай, Брэскай абласцей адпачывалі ў 16 лагерах Германіі на беразе Балтыйскага мора.

Л. МАЙСАК, галоўны спецыяліст у справах сацыяльна-культурнага комплексу Мінаўтаспраў Рэспублікі Беларусь.

«...А ПАСЯ УСЕ ПРИВЫКНУЦЬ»

20-ы магазін Першамайскага райахгандлю сталіцы добра ведаюць многія мінчане, у тым ліку і работнікі Дома друку. У свае першыя часы (каля 40 рублёў на год) «дзяццель» заўсёды сапраўднае нашчадзіца мінулых часоў: браў, што трэба і што не вельмі, нольмі дазваляў кашаціць.

І лютага мы даканалі новага «падарунка» нашай грады, на гэты раз у дадзеным да мінска. У той дзень «дзяццель» не працаваў, а 3-га і 11-га гадзіны мы ўсё ж пабылі ў ім. Перанены бачны адрозні: яшчэ раз паглядзі на нашых вынаходнікаў, паспрабуй вывесці іх з сітуацыі ў дырэктара. Яна аказалася гаварлівым чалавечкам (назваць сёбе, прадаў, адмовілася, але таёй былі).

— Сёння нам завезлі цю нілаграмаў дзяцінны, — гаворыць дырэктар, — Прадукцыя першага гатунку, значыць, па цэне 40 рублёў. Паўгадзіны назад мясца было вынаходзіла на прылавку, устанавілі цаннікі, а дзяцінны гатунку часу на зроблена міводнай ланкай. Моем, таму, што яшчэ напавата, напму людзей будзе бліжэй да ве-

Анатоль СЛАНЕЦКІ.

РАМШТЭКС БЕЗ ЧАРГІ. АЛЕ ВЕЛЬМІ ДАРАГІ

10.67 заплаціў сёння за абед і застаўся... задалоленым, што толькі на нейкую дробязь пераўзыйшоў дзесяцірублёвую аднаку. Але гэта толькі таму, што не надта захапляўся мясным і да таго ж, добра вывучыўшы пастанову Савета Міністраў, задаволены рысавым супам, рознымі салатамі, смятанай ды кампота-м. І ўсё гэта дасталося без усялякай чаргі. Яшчэ месіцы два назад адпалаў фінскія жаландзе абдаць, калі даводзілася прасіць наперад цэлы на-тоўп знаёмых і сяброў. Цяпер жа — любата! Глянец толькі на цаннікі: рамштэкс смажаны — 11.53, шніцель — 7.31, самая танная булчачка — 1 рубель... Затое — свабодна! Прыходзілі хочаш, меню — лепшае за любы рэсепт для дзіцячых. Само жыццё лечыць. А вы кажце: адны непрыемнасці...

Сяргей РАМАНУТ, Імкнёр.

У МЕТРО — ЗА 6 КАПЕЕК

Мінскі метрапалітэн сутыкнуўся з чарговай праблемай. Як вядома, з 1 лютага кошт праезду ў ім быў устаноўлены ў 40 капеек (шыльчым укладанні двух 20-капеечых манет). І гэты ў апошні дні пачала развівацца не вельмі прыемная для метро тэндэнцыя. Ці то аўтаматычна дрына працуе, ці «зайцы» ў нас вельмі вынаходлівыя пайшлі, але пачарам сярод 20-капеечых манет з'явіліся ўсё больш і больш 3-капеечныя, якія, як вядо-

Фота М. АМЕЛЬЧАНКІ.

Прадавала баба парасят

ПОЛАЦК. (А. Дук). Жы-харка адной з полацкіх вёсак П. пазайсёды запамінаюць гэты нядзельны дзень. Як і прозвішча вядомага змага-са 100- і 50-рублёўкамі, бы-лога прэм'ер-міністра Паўла-ва. Той, хто лічыць, што справа гэтая закрытая, — па-мыляецца...

Бойка гандлявала на калгасным рынку грамадзянка П. У мяжах вёшчалі парасят, па чарзе падыходзілі купцы, прызнаваліся. А двое маладых хлопцаў на-звалі сваю жану: 3 тысячы. Баба не паверыла сваім ву-шам. Але ж справа зробле-на: парасят загрузаны ў легкавічкі, а сторулёўкі прыняты шамашчы ў кіш-ні. І толькі крыху пазней П. спашаліся: а якія ж гро-шы? Убачыўшы лічбу «1961», жанчына ледзь не страціла прытомнасць. Падыялі на н-гі міліцыю, кінулі пакаць «шчодры» пакупніку, але тых і след ужо прастаў.

Вос так і атрымліваецца: тры студзеньскія дні мінула-га года працягваюцца.

РЭПАРТАЖ АБУРАНАЙ ПАКУПІНІЦЫ ЗАТОЕ ХАМСТВА — БЯСПЛАТНА

Кожная прафесія мае свае плюсы і мінусы. У прагра-мстаў, напрыклад, сталюцца вочы. Шафёры скардзяцца на радыёкулі. А вось работа ў гандлі рэзка пагаршае пачуццё. Не верце? Пераканайцеся са-мі.

Магазін № 2 Першамай-скага райахгандлю. 40 мі-нут да абедзённага перапынку. «Даюць» зэфір. Чарга явілася, але народ спакойны: многія на свае вочы бачылі, што раз-гружалі шмат, хоць на ўсё. Рэпартаж быў чаргавы прада-вец аб'яўляе, што зэфіру больш няма, і знікае. Пакупні-кі шведра вырашлі стаяць да канца. На фоне паўпустага па-ліца з агароднінай салёнай зэфіру аляска казачкай жарай, якая ледзь не стала рэальнас-цю, але...

Што «але»? Задаўшыся гэ-тым пытаннем, двое прадста-ўнікоў «з народа» прарываюцца ў падыбоку. Першае, што яны бачыць, — кабася ў кантэйне-рах у некалькіх рабках ля сцяны. Кабася — гэта добра, але дзе ж зэфір? А заадно і зага-дчыла? Жанчына ў белым ка-лаце грудзмі перагароджвае шлях.

— Дзе загадчыла, я не ве-даю. Прозвішча я не памя-таю. (І сваё, аказваецца, та-скама). І наогул, у нас абед. Прыёмка тавару. А зэфіру я-ма.

Даведзшыся аб залежах кабасяў і паўрышчых, народ вырашыў звабіць у міліцыю. Жанчына, якая пяць мінут на-зад адмаўляла наяўнасць зэфі-ру ў магазіне, тут жа начы-ста «завывае» пра гэта:

— Я не гаварыла, што яго няма, але ў нас абед. Так, ужо пачаўся абед, дзе-ры магазінныя зачэны, а 20—25 чалавек (якіх можна было абслужыць за 15 мінут, стра-чаных на спрэчку) упарта стаяць ля прылавка.

Праз адчыненне дзверей па-дсобі аднаго з работнікаў ма-газіна набірнуцца выносіць па-кетах і суніках/накладчы-ны зэфіру. Сярод выносіцель-наў ж прозвішча загадчыні ма-газіна і да чаго не прыво-дзяць. Прадавец Бас адказвае:

— Я не адміністратар, і про-звішча загадчыні не ведаю. Дрына з памяццю і ў пра-даўца Алеікі.

— Я не памятаю, дзе кні-скаргаў. І Палажэнне аб пра-вілах гандлю таксама. Грудзмі за спінай у не ве-сяліцца ад душы. Яны такса-ма не ведаюць, дзе загадчыца і як яе прозвішча.

Нарэшце бы чаргавы вы-носіцель некалькіх цылачак з доўгачаканым зэфірам і пачы-наюць прадваджаць. Выносіць і кантэйнеры з кабасёй. Адчы-няюць дзверы. Заходзяць люд-зі і даўчваюцца да тых, хто праўдз абед у «агароднай зар-це» ля прылавка. Атрымана маленькая перамога над тым, какому мы, пакупнікі, проста пе-рашкіджам жыццё. Наколькі прасцей ім было б нас размяркоўваць да работы ў па-дсобка і на базар.

— Яшчэ адна замалёўка з-натуры. Другі магазін, які зне-шэе рэзка адрозніваецца ад першага, — паліцы ляміцца ад кавы, выкладзены ў прыгожых бляшанках, радымі стаяць бу-зэлькі з фірменнымі наклейка-мі з усіх канцоў свету, яркія пліткі шакладу, тут жа ўсі-маюцца лямікі Барбі, зяе да-рагая апаратура. І цэны — у заходнегерманскіх марках.

Словам, усё як на Захадзе. Амаль усё. Чаму амаль? Ды таму, што размяшчаны гэты магазін з прыгожай назвай «Велас» на гэтым наш бок гра-ніцы на Брэскай мытні, і абслу-гоўваюць яго тая ж нашы прадпаўні, хіба што халасці ў іх больш фірменныя. Але ў гэ-тым, бадай, і ўсё роўна...

Мяркуючы самі. Пакупнікі праходзяць праз шклянныя дзе-ры і натываюцца адрыву на двух маладых людзей, адноль-кава стрыханых пад «вожы-ка» і з аднолькава невыразны-мі тварамі. Адзі, не падмаю-чыся з крэсла, моўчкі паказвае ў бок цылачак на колах. За-мийож у супермаркет такія цылачкі прызначаны, у прыват-насці, для рэгулявання патоку пакупнікоў. У гэтым жа мяс-ціне ні душы. Але парадка-дзень парадка-дзень і па-цэлачкіх вяснін/рамыраў з цяжкім працэсаваннем праз «вартушку» пад смех маладых

людзей і прадпаўніччы за блі-жэйшым прылавкам. Тут жа ён перахоўваецца, што рэкла-ма ў нашай прэсе, якая неад-наразова аб'яўлялася, што ў магазіне на Брэскай мытні, які гандлюе за валюту, цэны знач-на ніжэйшыя, чым у «Бяро-зі» і аналагічных заходніх «шоппах», — чыстая хлусня. Кошт многіх тавараў — наможа вы-шэйшым, чым, скажам, у сусед-няй Польшчы і нават у валют-ных аддзелах беларускіх мага-зінаў. Нарэшце пакупнікі ра-наеца, падкочвае цяжкую з пакецікам аршышак, шаклад-кай, дзюма кардоннымі ўпа-коўкамі соку і прыватнае 50-доларавую купюру. Так, гэта «наш» кліент, не з-за «бугра», і долары ў яго хутчэй за ўсё вывезены з Польшчы. Але ж гэта долары! Дзякуна ж на-касе глядзіць на гэтую паперу-ку з лямікай пагарты.

— Наогул, нам лепш маркі-на, нязнаючы, зашлі прас-та рызніцкія грошы... Не ведаю, ці знайду я рэшт... А на дробныя (каля 50 цэнтаў, што, дарэчы, па рынчым курсу даюць пад 100 рублёў — Т. З.) я вам дам дзве «жвачкі».

Пасля няясных пратэстаў аб'яўленага пакупніку яна неахвотна дае рэшту і кідае некалькіх пфенігав. Кліент вы-скоквае за дзверы і кінецца ў душы ніколі больш не вяр-тацца сюды.

Зацікавіўшыся, а халасці вы-светліць хоць бы прозвішча гэтай «дзіўнай» касіры. Але адзі з двух памяціўшых ужо вышэй маладых людзей тры-маў шведра. Праўда, ён не спасылаўся на памяць, а ска-заў літаральна наступнае:

— Мая работа — стаяць тут і нікому нічога не гаварыць. Адзінае, што ўдалося даве-дацца (не ад яго, вядома), — дык гэта тое, што яго завуць Саша.

Прытаніце Сашу ад работ-нікаў магазіна № 2. Перша-майскага райахгандлю! Вы адной кропкі, а мы, на жал-ле, (а-мо, усё ж на часіне?) другой. А я веру, што нас больш, і мы — праб'ёмся праз гэтую сцяну хамства, тупасці і аб'яўкавісці.

Тэціяна ЗУБА.

«Нашаму парламенту лепш працуецца ў абстаноўцы лёгкага шоку»

Прэс-канферэнцыя, прысвечаная намеру шэрагу партый, рухаў, арганізацый прайсці рэфэрэндум аб аб'яднанні дзяржавы, адбыўся ў Мінску мінулага тыдня. Уздзел у ёй прынялі адоры БНФ, а таксама партыі, што падтрымалі ініцыятыву аб правядзенні рэфэрэн-дому.

На думку ўдзельнікаў кан-ферэнцыі, дыяспары састаў Вярхоўнага Савета рэспублікі, які выбіраўся ў часі існава-ня БССР, калі панавала без-раздзельная ўлада камуні-стычнай партыі, а зараз не мае матэрыяльнай асновы ўплы-ваць на ўладкаванне жыцця ў новай, незалежнай Беларусі. Многія прадпачылі, што ўво-дзіць апазіцыя Народнага фрон-ту, у рэшце рэшт прымючаю, але з вялікім спазненнем: не-залежнасць, сімволіка, воля, сёння ўжо і грошы. Галоўна-е ж чыпер — правільны вы-рашчаны пытанні суаднесці фармі ўласнасці, на гэтым грун-це дабіцца антыманіпальна-га вытворчасці тых або іншых тавараў, канкурэнцыі, а не на-півання цанавага прэсісу.

Патрабаванне роспуску Вярхоўнага Савета, які гэта было пад час веснавых выступ-ленняў рабочых, яно ў сабе пагарзу анархіі. Рэфэрэндум, правядзення на падставе адна-го закона, дасць магчымасць цывільнава вывесці думку людзей, іх адносіны да свайго вышэйшага ўлады ў яка-сці новай сітуацыі. Для гэтага ініцыятываў групе неабходна сабраць 350 тысяч подпісаў на карысць рэфэрэндуму. Уся працэдура, уключаючы рэфэ-рэндум, прыняцце новага За-кона аб выбарах і самі выба-ры, можа завяршыцца ўжо во-сення гэтага года.

Але, было пытанне: ці не па-спее за гэты час парламент напяршыма новых, у тым ліку незваротных, заканаў, што пабудуць на карысць рэфар-міраванню эканомікі, які гэта сталася з Законам аб палат-ках? Перамагчы выступілі за тое, каб перамагчы нават самаму грамадзянству і дэмакратычнаму Вярхоўнаму Савету.

Паргоза такая, гаварыў Зянон Пазняк, вядома ж, існуе, але, як паказала практыка, наш Вярхоўны Савет усё ж здольны прымаць правільныя рашэнні, праўда, у стане лёгка-га альбо больш моцнага шоку, як гэта здарылася, напрыклад,

ял-Дэмакратычнай Грамады. Падставай стала публікацыя ў адной з газет, дзе гаворка ішла нават аб расколе паміж двюма гэтымі структурамі.

Такія чуткі ліцэў абодвух фарміраванняў называлі выдум-камі пэўных журналістаў. Калі Грамада не бярэ «пад казы-ро» пасля любых прапановаў фронту, казаві ён літар Мінска. Тэмаю, то гэта гаворыць толькі пра развіццё працэсу дэма-кратызацыі ў грамадстве, у са-міх арганізацыях. Спалар Тка-чоў ужо такі вобраз: ідзе дзяленне «цяжкага ядра» — БНФ, адтуль вылучаюцца партыі са сваімі спецыфічнымі інтарэсамі, аднак асабіста заста-ецца агульнай. Фронт дапама-гаў, прыцягваў Зянон Пазняк, стварэнню Грамады, бо яна заапаўняе сабою адну з важ-нейшых палітычных ніш: тую, якую звычайна займаюць ка-муністы пасля краху іх сістэ-мы. Ды і зараз у саставе Гра-мады — калі 70 працэнтаў фронтэраў.

Вышам бы падстаў для ней-кіх там сумненняў няма. І ўсё ж яны ўзнікаюць. Глядзіце, што атрымліваецца. БНФ, гэ-тае «цяжкае ядро», дзеліцца, вылучаючы са свайго асяродка ліцэў і касіцы новых партый і рухаў. Зянон Пазняк, бо ў хрысціянскіх дэмакратаў, да прыкладу, інтарэсы некалькіх арганізацый ад мэт «лі-беральна», «свабоднасці», «сва-бода»... Далей гэтыя партыі ствараюць аб'яднанне «Нова-яна Беларусь», куды ўвой-дуць, акрамя іх, прадстаўні-кі бізнесу, навукі, некаторых прафесіянальных саюзаў. А што тады БНФ, які не агульны рух для ўсіх, народжаных ім, дэма-краты? Ці няма тут нейкай, ня-калькіх вельмі аддаленай, ана-логіі з ССД — Саюз расістаў, каб аб'яднацца на-новому?

Жыццё ідзе наперад, нара-джаецца безліч новых ідэй. Ці ўсе яны будуць на карысць нашаму? Нам і вырашаць. Чым больш мы будзем ведаць пра іх, тым больш свабодным будзе наш выбар. Мы дараслі да гэта-га.

Кар. «Звязда».

ІДЗЕМ ДА РЫНКУ

РУБІКОН ПЯРОЙДЗЕННЫ?

Есць надзея, што першая асамблея дзяржавы можа ў Беларусі стаць паваротным пунктам у адносінах паміж мясцовым афіцыйным прадпрыемствам і афіцыйнымі структурамі ўлады, што будзе зноўзвешчаны механізм іх узамедзнення.

Пойсцям меў рацыю прэзідэнт Саюза прадпрымальнікаў Рэспублікі Беларусь У. Караткін, калі за некалькі дзён да ад-крыска асамблеі па адной з прэс-канферэнцый выказаўся ў тым плане, што гэта мерапры-емства задуманае зусім не як чарговы палітычны шоу для грамадскасці. Кожнаму з нас, ужо ўзрослым, надыходзіць вяс-на і малая сходы з іх слоўна-й траскатніцы і лабаванні, калі ўдзельнікі, вымучыўшы па-ру і выслаўшы незалежнасць, размыслююць, што не менш, а ўзрушэнасцю, што ўсё пойдзе далей, які і раней. У мінулы су-боці дзень, аднак, усё прахо-дзіла інакш: былі вострыя ўза-емныя абвінавачванні і сама-крытыка, кантэнтны дзелавыя прамовы і пошук узамедзнен-нага разшчуплення.

Так, крытыкі ўласных пазі-цыій было дастаткова — ад ча-го, між іншым, мы даўно ад-выклі. У. Караткін, у прыват-насці, заўважыў, што, калі к-муністы ўраў і паўпустае ад-го лапавілі, семімі прадп-рымальнікам трэба ў многім мя-няцца да лепшага. Старшыня Савета Міністраў рэспублікі В. Кебіч, запрагнучы адну з бо-лейшых кропак — новае на-дзавошае эканамічнасць, — за-ваў прамы і афіцыйна:

— Прызнаю, што ў гэтым урад дапусціў вялікую памыл-ку. Праўда, тут нам вельмі «дапамог» Вярхоўны Савет... Мы абавязкова звернемся ў вышэйшы орган заканадаўчай ўлады з тым, каб дабіцца па-дадзковых змяненняў для белару-скай бізнесу.

Ці трэба гаварыць, што да-ная заява мела гучнае па-дтрымку амаль усеў залы? Бы-лі, праўда, і ноздальчаныя, але хто і чаму — аб гэтым па-гаворым ніжэй.

Завярнуўшы кірунак урада і да больш тэарэтычных на сва-ёй сутнасці пытання — прабле-мы псіхалагічнай гатоўнасці ўспрымання рынчых адносін усім грамадствам у цэлым. Так, сямідзесяцігадовае выхаванне нашых людзей ў духу загад-ных эканамічных адносін, спа-дзяванні толькі на дзяржаву, калі яна амаль усё ў іх ад-нае і яна ж потым «сузгара-роўдзіць», не прайшоў дарэмна. Наша традыцыйная прыхіль-

кіраванай рынчай стратэгіі? Гэтыя «моманты» асабіста падкрэслілі ў сваім выступлен-ні ў. Караткін, калі заўважыў, што ўрад абавязкова павінен мець канкрэтны праграму (у тым ліку і ў адносінах да раз-віцця прадпрымальнасці), якая б абараняла на сённяш-нія палітычны і эканамічны рэаліі. Чаму, напрыклад, з усё большай асімптотычнасцю ста-віцца заходнія бізнесмены да фі-нансавых інвестыцый у белару-скую эканоміку? Скажам прамы, без усіх эўфемізмаў: яны бяжыць!

Глядзячы тым бізнесменам з-за мышы на нашу ўстойлівую са-мыяльна-палітычную абста-ноўку і чэпучы патыліцы, Бе-ларускім ужо ўраду не пазы-ваецца іхні зведзе ціск з боку самых разнастайных са-бур і групоўкаў. І калі адны з іх у чымсьці можна пайсці насуст-рач, то з іншымі, інтарэсам якіх закрываюцца ўсё больш блю-ча (гандлёва-цэнавая размер-кавальная мафія, напрыклад), прайдзецца вытрымаць нялёгка-й бой.

Тэма выйсця з эканамічнага крызісу была разабрана на прыкладзе раду краін, і, у прыватнасці, Кітая. Кіраўнік урада, які нядаўна наведаў гэ-тую краіну з афіцыйнымі ві-зітамі, прывёў такіх факты: аказваецца, 30 працэнтаў ган-длю там знаходзіцца ў прыват-ным уладанні. Некалі гадзі на-зад у Кітай былі ўсе прыкме-ны крызіснага стану эканомікі, але там убачылі, што проста неабходна даць волю малому бізнесу. Ён прадэманстраваў літаральна цуды прыватна-сці на патрабаванні рынку; праз кароткі час паліцыі магазінаў былі запоўнены та-ваарамі і прадуктамі, народ стаў сціта і абуты. Увогуле ж была зроблена простая спра-ва: вытворца і спажывец усту-пілі ў прамыя адносіны без усялякіх пасярэднікаў.

Не будзем паўтараць, якія эпітэты атрымалі на гэтым фо-не наш афіцыйны гандаль. Ска-жам толькі, што, магчыма, у гэтым сэнсе, калі пільнуцца даным ролі, на ўрадзе пры-маюцца рашэнні аб ліквідацыі гандлёвых трэстаў, аб'ядна-нне іх у іхных падобных пры-пад, якія смочуць сок з нашай хворай эканомікі. Паведам-ленне аб такіх намерах, можа-не паверыць, было прынята ўсім прысутным з вялікім энту-зіязмам.

У тым, што трэба тэрмінова

пазбаўляцца застарэлых форм гаспадарання, развіваць не-дзяржаўнае прадпрымальніц-тва, малы бізнес, знаходзіла практычна поўнае адзінадуш-ся. Цікавыя прамовы вылу-чалі ўсё, што браў слова, — ды-рэктар мажорытэ прадпрымства Ю. Намікуш, віцэ-прэзідэнт Са-юза прадпрымальнікаў М. Ша-вельзон, многія іншыя.

Апошні, разглядаючы шмат-лікіх падатковых і бюджэтных казіні, паставіў пытанне аб поўным скарачэнні дзяржа-ўнага апарату. Такія прамовы ўжо не навіна, а вост «завука» на тое, што трэба скарачаць і да-таванне некаторых сацыяль-ных праграм, для некаторых з нас можа здацца нейкай ерас-сю. Аднак, калі ўдумацца, дык

Пастанова Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь

Аб зацвярджэнні справаздачы аб выкананні Дзяржаўнага бюджэту Рэспублікі Беларусь за 1990 год

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь паставіў:

1. Зацвердзіць справаздачу аб выкананні Дзяржаўнага бюджэту Рэспублікі Беларусь за 1990 год па даходах у суме 15320164 тыс. рублёў і па расходах у суме 14288638 тыс. рублёў, з перавышэннем даходаў над расходамі ў суме 1031526 тыс. рублёў.
2. Зацвердзіць справаздачу аб выкананні рэспубліканскага бюджэту за 1990 год па даходах у суме 1416045 тыс. рублёў і па расходах у суме 13983007 тыс. рублёў, з перавышэн-нем даходаў над расходамі ў суме 433038 тыс. рублёў.
3. Уключыць у састав справаздачы аб выкананні Дзяржаў-нага бюджэту Рэспублікі Беларусь за 1990 год справаздачу аб выкананні бюджэту абласцей і горада Мінска за 1990 год па даходах у суме 8788193 тыс. рублёў і па расходах у суме 8189705 тыс. рублёў, з перавышэннем даходаў над расходамі ў суме 598488 тыс. рублёў, у тым ліку па абласцях і гораду Мінску:

Тыс. рублёў			
даходы	расходы	перавышэнне даходаў над расходамі	абласць
1030999	947785	83214	Брэсцкая вобласць
1260718	1170235	90483	Віцебская вобласць
1626255	1522809	103646	Гомельская вобласць
864960	789498	75462	Гродзенская вобласць
1213684	1121416	92268	Мінская вобласць
1359248	1307389	51859	Магілёўская вобласць
1432329	1330773	101556	Горад Мінск

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь С. ШУШКЕВІЧ.

15 студзеня 1992 г. г. Мінск.

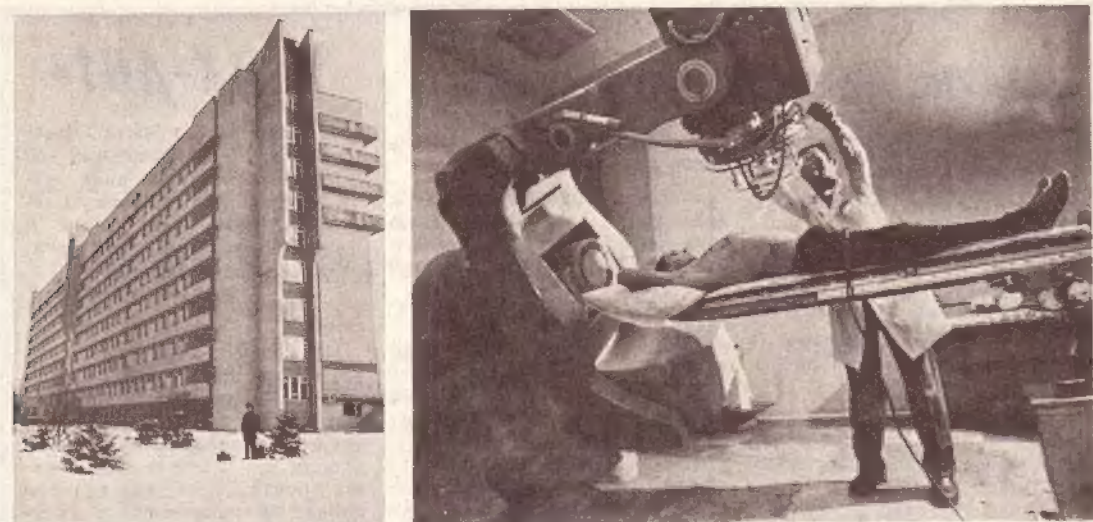

Бальніца падае сігналы «SOS»

На аперацыю ў Беларускім навукова-даследчым інстытуце анкалогіі і медыцынскай радыялогіі хворы Андрэй Захаркевіч пайшоў, трымаючы ў руках шматлікія бутэчкі для капель, якія дае маглі і як толькі маглі здобываць яго родныя і сябры. Не хапала толькі ўрачаў і медыкаў, Андрэй Міхайлавіч паміраў. Майстэрства ўрачоў, магчыма, здатыя лекарскія дапамагалі яму даволі хутка стаць на ногі...

А што рабіць іншым тысячам хворых? Чым лячыць людзей медыкам? Гэтыя пытанні паўсталі сёння найбольш востра.

— З кожным днём становіцца ўсё пагоршэе, — выказвае неабалегае загодчык практалогічнага аддзялення НДІ анкалогіі Уладзімір Іванавіч Навахоўскі. — Асноўны метад лячэння сёння — хірургічны. Усе іншыя спосабы — дапаможныя. А для ачышчэння лёгкіх хірургічныя аперацыі аднаго толькі ўмення ды майстэрства ўрача недастаткова. Неабходны інструмент, абсталяванне, медыкаменты, сродкі. А з гэтым вельмі дрэнна. Мы, напрыклад, карыстаемся тэхнікай, якая ўсталявана 10—15 гадоў назад. Няма нават самага простага — кліпсараў, скальпеляў, шпінгавых матэрыялаў. І куды ні звартаўся за дапамогай — толькі ніякага.

Вялікіх лячэння анкалагічных хворых, — працягвае Уладзімір Іванавіч, — залежаць ад своечасовага вывядзення захворвання. А рабінае звязно з гэтай задачай не справляецца з-за адсутнасці сучаснай апаратуры, абсталявання, вялікай нагараў на ўрачоў. У многіх раёнах няма рэнтгенаўскага, каласкопаў... Таму хворыя трапляюць да нас у запущаным стане, неадае на III стадыі.

Недзякнае лекарства, напружанае вымушанае зварнуць увагу на непрадпачыненне метады лячэння, выкарыстоўваюць народныя сродкі. Якая, Уладзімір Іванавіч, ваша думка наконт гэтага?

— Да непрадпачыненне метады лячэння трэба падыходзіць вельмі асцярожна. Для анкалагічных хворых яны нават небяспечныя. Прымяняючы настой розных траў, напрыклад супрацьпалення сродкі, біястимулятары, можна спачатку дазгануць становішча выніку. Але супрацьпалення якіхсількі яны не валодаюць. Скажаме аднолькава і да ўрачэння, пра якую ў апошні час німа гаворыцца... Калі ёсць падарэні на анкалагічны захворанне, ніякіх народных сродкаў — адрозна да ўрача. Дарэка ў выпадках, калі медыцына бездапаможная, раім хворым

дзвычай уважлівым, адказным. А. ЗАХАРКЕВІЧ: Добра, што ў наш цяжкі час ёсць людзі, якія ўмеюць душой і справай вылучаць хворых.

Пасля аперацыі адчувае сябе добра. Хачу шчыра падзякаваць загодчыку аддзялення У. Навахоўскаму, калісьці медыцынскіх навуц В. Русінічу, адукацыйнаму навуковаму супрацоўніку В. Кілюку, старшаму навуковаму супрацоўніку Т. Касянаву, урачу Г. Кейс і многім іншым супрацоўнікам.

Многім з медыцынскіх дарэч, прыходзілі неспадзяваныя нагрукі. Вядома, не ад добрага жыцця: кадраў не хапае, асабліва сярэдняга і маладога медперсоналу. І гэта яшчэ адна сур'ёзная праблема.

Магчыма, такое становішча складалася і з-за мізэрнай зарплат медыкаў. Дзіўна, але нават у загодчыку аддзялення хірурга І. Катэгорыі яна складала 550 рублёў у месяц. Нягледзячы на гэтае становішча, хірургічны аддзяленне НДІ анкалогіі робіць часам сапраўдныя пуды, выконваючы вельмі складаныя аперацыі, напрыклад, па выдаленні кішчэніка або яго часткі.

Тысячы выратаваных, падоўжаных жыццёў. Да 400 чалавек аперуюцца тут у год, 55 прыстаў з іх перажываюць пільгавыя тэрміны. Можна прасіць і такі факт: з сотні праапэраваных тут у 1990 годзе толькі двое паміралі. Вынік добры — на сусветным узроўні.

Медперсонал аддзялення добры паказчык у рабоце звязвае таксама і з той дапамогай, якую яму аказваюць доктар медыцынскіх навуц Я. Караткевіч і кандыдат медыцынскіх навуц А. Маўрачоў.

У адрозненне ў шпіталі гучна ад людзей шчырыя словы падзякі. Восць толькі некаторыя з іх.

А. ГУКАЎ: Хоць і малады яшчэ, але, як кажучы, мог бы ўжо даўно парываць зямельку. Выратаваў мяне ўрач Н. Шалаў і У. Навахоўскі. Нагоду ўсе ўрачы аддзялення на

зварнуцца да народных сродкаў. Ды нешта выпадку выздараўлення няма.

Усё ж, нягледзячы на цяжкасці, хірургі практалогічнага аддзялення НДІ анкалогіі робіць часам сапраўдныя пуды, выконваючы вельмі складаныя аперацыі, напрыклад, па выдаленні кішчэніка або яго часткі.

Тысячы выратаваных, падоўжаных жыццёў. Да 400 чалавек аперуюцца тут у год, 55 прыстаў з іх перажываюць пільгавыя тэрміны. Можна прасіць і такі факт: з сотні праапэраваных тут у 1990 годзе толькі двое паміралі. Вынік добры — на сусветным узроўні.

Медперсонал аддзялення добры паказчык у рабоце звязвае таксама і з той дапамогай, якую яму аказваюць доктар медыцынскіх навуц Я. Караткевіч і кандыдат медыцынскіх навуц А. Маўрачоў.

У адрозненне ў шпіталі гучна ад людзей шчырыя словы падзякі. Восць толькі некаторыя з іх.

А. ГУКАЎ: Хоць і малады яшчэ, але, як кажучы, мог бы ўжо даўно парываць зямельку. Выратаваў мяне ўрач Н. Шалаў і У. Навахоўскі. Нагоду ўсе ўрачы аддзялення на

зварнуцца да народных сродкаў. Ды нешта выпадку выздараўлення няма.

Усё ж, нягледзячы на цяжкасці, хірургі практалогічнага аддзялення НДІ анкалогіі робіць часам сапраўдныя пуды, выконваючы вельмі складаныя аперацыі, напрыклад, па выдаленні кішчэніка або яго часткі.

Тысячы выратаваных, падоўжаных жыццёў. Да 400 чалавек аперуюцца тут у год, 55 прыстаў з іх перажываюць пільгавыя тэрміны. Можна прасіць і такі факт: з сотні праапэраваных тут у 1990 годзе толькі двое паміралі. Вынік добры — на сусветным узроўні.

Медперсонал аддзялення добры паказчык у рабоце звязвае таксама і з той дапамогай, якую яму аказваюць доктар медыцынскіх навуц Я. Караткевіч і кандыдат медыцынскіх навуц А. Маўрачоў.

У адрозненне ў шпіталі гучна ад людзей шчырыя словы падзякі. Восць толькі некаторыя з іх.

А. ГУКАЎ: Хоць і малады яшчэ, але, як кажучы, мог бы ўжо даўно парываць зямельку. Выратаваў мяне ўрач Н. Шалаў і У. Навахоўскі. Нагоду ўсе ўрачы аддзялення на

зварнуцца да народных сродкаў. Ды нешта выпадку выздараўлення няма.

Усё ж, нягледзячы на цяжкасці, хірургі практалогічнага аддзялення НДІ анкалогіі робіць часам сапраўдныя пуды, выконваючы вельмі складаныя аперацыі, напрыклад, па выдаленні кішчэніка або яго часткі.

СПРАВА № 717

(Заканчэнне. Пачатак у № 16—23).

ВЫСКАЧЫЛІШЫ з будынка пракуратуры, я адрозна пачаў лавіць таксі. Мне неадраўна трапіць на вуліцу Чырвоную.

Патрэбіў кватэру знайшоў хутка, яна была на першым паверсе. Напісаў на кропцы званка. За дзвярыма пачуліся цяжкія крокі, нехта прытуліў да «свечкі».

— Хто? — прашчыў мужчынскі голас.

— Сябар Ігара, — непаўна адказаў я.

Дзверы расчыніліся, і азіралі мужчына адступіў крок назад, прашчыючы мяне ў кватэру. Яму было за пяцьдзесят, нізенькі, круглы, у адулярах.

— Слухайце, — стрымана сказаў ён.

Мне было цікава назіраць, як збяліў агоні твар, як на ім выступілі кропелькі-расіны поту. Колькі хвілін мы стаялі моўчкі, зацята прыслухоўваліся аднаго: я — з насмешкай, ён — з трывожы.

— Вы... нешта пераблыталі, — выдыхнуў ён.

— Не думаю, — сказаў я, адхіліў рукою ягонае рыхлае і пайшоў у залу.

Тое, што я хачу ўбачыць, было невыдавоку. Машынка стаяла на пісьмовым сталі, у яе быў зараджаны ярку паперы. Я цюкнуў пальцам па клавішні з літарай «я». Яна адбілася невыразна. Акурат гэтак жа, як і ў аналімак «супольнікаў».

— Ну дык я, Самуіл Сямёнавіч, будзеце браць справу № 717. ці перадумаў? — насмешліва запытаўся я.

— Адкуль... Адкуль вы мяне ведаеце? — спалохаўся таўстун.

— А вам так цікава? Можна, вы жадаеце даведацца і пра тое, як я выйшаў на ваш след?

— Які след? Пра што вы кажаце? — не даваўся таўстун.

— Ну, годзе, годзе прыкідвацца дурані! — я пачынаў злавачы. — Магу ў двух словах абмаляваць, як усё было.

Самуіл Сямёнавіч хацеў нешта запярэчыць, але я апыраўся:

— Ну дык слухайце. Ваш сын, Удальцоў Ігар Сямілавіч, зарас сядзіць у следчым ізалятары і абвінавачваецца ў буйным хабары. Каб выратаваць яго ад суровага прыговору суда, вы павіны быць злучаныя супраць мяне. А падаў пераважнае так. Спачатку, калі справу даў пераважнае, вы і ваш сын не хаваліся. Прыступілі ці «купілі» сведкаў — а можа, і самога следчага? — І справу вось-вось павіны былі закрыць. Але следчы захварэў і не паспеў аформіць адмоўны матэрыял. Справа перадала майму брату. Ён узяўся за не вельмі праста. Першым чынам пасадзіў хабарніка за крэты. Вам гэта не спадабалася. Затым брат пачаў «капаць». І не без поспеху... Вам трэба было ратаваць сына. І тады вы напісалі ліст пракурору раёна: скарыліся на следчага, на тое, што ён перавышае свае павязанцы, патрабавалі яго змяніць. Пракурор вам адмовіў. І вось тут «супольнік» я.

Калі б вы запатрабавалі ад мяне выкрасці справу, заведзеную «на вашага сына, гэта было б вельмі падзрона. Кабу, падзрона, каб справу заглохну? Вам і вышаму суду? Значы, вы мяне і шантажыруеце. Падкажа — лепш не трэба. Вы задумалі больш хітрую і тонкую камбінцыю.

Мой брат некалькі разоў выклікаў вас на допыт. Які сведку. Аднойчы на ягоным сталі вы заўважылі папку са справой № 717. Дарэка, на сталі магла быць і іншая справа. І тады мне давялося б выказаць матэрыялы пра якое-небудзь забойства ці грабленне.

Вы разбіраў так: калі ў следчага прападзучы які-небудзь важны матэрыял, будзе скандаль. Сама меней — пачнецца службовае даследаванне. Следчага на пэўны час адхіліць ад справы, а то і ўвогуле турнуць з пасады. У

любым выпадку для вас гэта ратунак. Іншы, не такі ўдэлівы, як мой брат, следчы, калі яму хоць часова перададуць справу, не будзе над ёю доўга карпець, зробіць тое, што даўно было вырашана: аформіць адмоўны матэрыял. А там шукай ветру ў полі...

І вы прыступілі да «карацёўкі» майё асобы. Не самі, вядома. Вы толькі рыхтавалі аналімакі. А для «экзекуцыі» накілі якіх-небудзь рэжысёраў. Грошай у вас шмат — сын жа, муш, наброў іх будзь-будзь. Прызнаюся, вашы аналімакі напрацавалі няблага...

— Пачакайце, — адолеў-такі перабіць мяне таўстун. — А з чаго вы ўзялі, што я пісаў нейкі аналімакі, што я ўвогуле маю дачыненне да гэтага... да гэтай дулты?

— Аналімакі былі надрукаваны вунь на той машыны. І гэта дэка даказвае. А самае галоўнае, што вывела мяне на вас, — блакітныя канверты з партрэтаў Лермантава. Яны вельмі адметныя, аднак вы не ведалі гэтай аналімакі. Вядома, купілі некалькі дзесяткі два...

— Якія канверты? Пры чым тут Лермантаў?

— А пры чым! Менавіта ў такім канверце вы паслалі скаргу пракурору раёна. Вы што ж думаеце, яе выкінуў? Не, яе падшлі да справы! І калі я гартаў матэрыялы, не зусім звычайны канверт кінуўся мне ў вочы. На ім ёсць і ваш адрас, таму я так лёгка вас і знайшоў.

— Гэта супадзенне. Скаргу я пісаў, а пра аналімакі ўпершыню чуо.

— Кінце гультай! Любы чалавек, не кажучы пра эксперта, лёгка выявіць і адмоўныя прыкметы машыны, і стыль. А аналімакі і захаваў... Ведаеце, чым гэта вам пагражае? Падбукторэвіне на злучэнні! Думаю, у хуткім часе вы сустрэнецеся са сваім сынчымкам у адной камеры...

Таўстун аслупянеў. Хвіліну-другую свідраваў мяне сваімі калючымі вачыма, а потым адбрына захікаў:

— Падбукторэві! — не падбукторэві, гэта яшчэ трэба даказаць. А вось у вас становішча горшае. Выкраў справу ў пракурору! За гэта па галоўні не пагладзіць. Дый з брацкім выйдзе няўдзячнае... Вы ж так яго хачелі падставіць... Будзеце ворагамі на ўсё жыццё...

— Ну, ты, порхаўка! — заўваў я і ўшчыльную падступіў да таўстуна. — Пра брата лепей пачаўшы. І хто гэты следчы, што я падлаў тваім пагразам? Во, выкінь, я сунуў кукіш яму пад нос. — А цяпер слухай далей.

У мяне няма жадання звязвацца з такім г... як ты. Твой сынчымка атрымае на самую звыска. Мой брат, павер, пастарэцца. І гэта будзе для цябе самым лепшым пакараннем. Але гэта яшчэ не ўсё. Калі не хочаш, каб я падаў заяву ў міліцыю, поўнасю адрамантуеш маю машыну. Разумееш? — я ўзяў таўстуна за грудзі, падняў яго да сябе.

Ён толькі кінуў галавою.

— І апошняе. Разлічваюцца — дык разлічваюцца поўнасю. — я адштурхнуў выйшае цела і наўдалаго ўразаў кулаком пад дых.

Таўстун вайкнуў і скурчыўся.

— Восць дзяр вы клятвы, — завадалае сказаў я і пайшоў у кватэру.

Я УГЕНА НІМА? — запытаўся я, калі Зоя братава жонка, адчыніла мне дзверы.

— Ой, сваячок, прытаніце! — зашчапала яна. — Яўген жа на працы. А ты заходзь, заходзь, даўно не быў. І расправайся, — Зоя крутанулася і пабегла на кухню. На хаду крыкнула:

— Дранік падгарэў! Я гарэў!

— Ды мне няма чаго заду! — пазней, вечарам, так што бываў, — сказаў я наўдалаго, хуценька дастаў папку і сунуў яе на антрэсоль.

У наступную хвіліну я ўжо омы на левыя. Восць і ўсё. Вечарам Яўген прыдзе дамоў, перавярне ўсю кватэру і знойдзе справу № 717...

«Арменіцы». Перадача для старшых дзяцей. 17.00 — «Мікрафон» — артыстам беларускай эстрады. 18.00 — «Перадача абласнога радыё». 19.00 — «Гуманітарна-інфармацыйны канал радыёстанцыі «Беларуская маладзёжная»». 19.45 — «Восць і чарнага жыцця». 20.00 — «Дзень навага жыцця». 20.25 — «Чырвоныя». 20.45 — «Свае і чужыны». 21.00 — «Восць і чарнага жыцця». 21.20 — «Восць і чарнага жыцця». 21.40 — «Восць і чарнага жыцця». 22.00 — «Восць і чарнага жыцця». 22.20 — «Восць і чарнага жыцця». 22.40 — «Восць і чарнага жыцця». 23.00 — «Восць і чарнага жыцця».

«Арменіцы». Перадача для старшых дзяцей. 17.00 — «Мікрафон» — артыстам беларускай эстрады. 18.00 — «Перадача абласнога радыё». 19.00 — «Гуманітарна-інфармацыйны канал радыёстанцыі «Беларуская маладзёжная»». 19.45 — «Восць і чарнага жыцця». 20.00 — «Дзень навага жыцця». 20.25 — «Чырвоныя». 20.45 — «Свае і чарнага жыцця». 21.00 — «Восць і чарнага жыцця». 21.20 — «Восць і чарнага жыцця». 21.40 — «Восць і чарнага жыцця». 22.00 — «Восць і чарнага жыцця». 22.20 — «Восць і чарнага жыцця». 22.40 — «Восць і чарнага жыцця». 23.00 — «Восць і чарнага жыцця».

«Арменіцы». Перадача для старшых дзяцей. 17.00 — «Мікрафон» — артыстам беларускай эстрады. 18.00 — «Перадача абласнога радыё». 19.00 — «Гуманітарна-інфармацыйны канал радыёстанцыі «Беларуская маладзёжная»». 19.45 — «Восць і чарнага жыцця». 20.00 — «Дзень навага жыцця». 20.25 — «Чырвоныя». 20.45 — «Свае і чарнага жыцця». 21.00 — «Восць і чарнага жыцця». 21.20 — «Восць і чарнага жыцця». 21.40 — «Восць і чарнага жыцця». 22.00 — «Восць і чарнага жыцця». 22.20 — «Восць і чарнага жыцця». 22.40 — «Восць і чарнага жыцця». 23.00 — «Восць і чарнага жыцця».

«Арменіцы». Перадача для старшых дзяцей. 17.00 — «Мікрафон» — артыстам беларускай эстрады. 18.00 — «Перадача абласнога радыё». 19.00 — «Гуманітарна-інфармацыйны канал радыёстанцыі «Беларуская маладзёжная»». 19.45 — «Восць і чарнага жыцця». 20.00 — «Дзень навага жыцця». 20.25 — «Чырвоныя». 20.45 — «Свае і чарнага жыцця». 21.00 — «Восць і чарнага жыцця». 21.20 — «Восць і чарнага жыцця». 21.40 — «Восць і чарнага жыцця». 22.00 — «Восць і чарнага жыцця». 22.20 — «Восць і чарнага жыцця». 22.40 — «Восць і чарнага жыцця». 23.00 — «Восць і чарнага жыцця».

«Арменіцы». Перадача для старшых дзяцей. 17.00 — «Мікрафон» — артыстам беларускай эстрады. 18.00 — «Перадача абласнога радыё». 19.00 — «Гуманітарна-інфармацыйны канал радыёстанцыі «Беларуская маладзёжная»». 19.45 — «Восць і чарнага жыцця». 20.00 — «Дзень навага жыцця». 20.25 — «Чырвоныя». 20.45 — «Свае і чарнага жыцця». 21.00 — «Восць і чарнага жыцця». 21.20 — «Восць і чарнага жыцця». 21.40 — «Восць і чарнага жыцця». 22.00 — «Восць і чарнага жыцця». 22.20 — «Восць і чарнага жыцця». 22.40 — «Восць і чарнага жыцця». 23.00 — «Восць і чарнага жыцця».

«Арменіцы». Перадача для старшых дзяцей. 17.00 — «Мікрафон» — артыстам беларускай эстрады. 18.00 — «Перадача абласнога радыё». 19.00 — «Гуманітарна-інфармацыйны канал радыёстанцыі «Беларуская маладзёжная»». 19.45 — «Восць і чарнага жыцця». 20.00 — «Дзень навага жыцця». 20.25 — «Чырвоныя». 20.45 — «Свае і чарнага жыцця». 21.00 — «Восць і чарнага жыцця». 21.20 — «Восць і чарнага жыцця». 21.40 — «Восць і чарнага жыцця». 22.00 — «Восць і чарнага жыцця». 22.20 — «Восць і чарнага жыцця». 22.40 — «Восць і чарнага жыцця». 23.00 — «Восць і чарнага жыцця».

«Арменіцы». Перадача для старшых дзяцей. 17.00 — «Мікрафон» — артыстам беларускай эстрады. 18.00 — «Перадача абласнога радыё». 19.00 — «Гуманітарна-інфармацыйны канал радыёстанцыі «Беларуская маладзёжная»». 19.45 — «Восць і чарнага жыцця». 20.00 — «Дзень навага жыцця». 20.25 — «Чырвоныя». 20.45 — «Свае і чарнага жыцця». 21.00 — «Восць і чарнага жыцця». 21.20 — «Восць і чарнага жыцця». 21.40 — «Восць і чарнага жыцця». 22.00 — «Восць і чарнага жыцця». 22.20 — «Восць і чарнага жыцця». 22.40 — «Восць і чарнага жыцця». 23.00 — «Восць і чарнага жыцця».

«Арменіцы». Перадача для старшых дзяцей. 17.00 — «Мікрафон» — артыстам беларускай эстрады. 18.00 — «Перадача абласнога радыё». 19.00 — «Гуманітарна-інфармацыйны канал радыёстанцыі «Беларуская маладзёжная»». 19.45 — «Восць і чарнага жыцця». 20.00 — «Дзень навага жыцця». 20.25 — «Чырвоныя». 20.45 — «Свае і чарнага жыцця». 21.00 — «Восць і чарнага жыцця». 21.20 — «Восць і чарнага жыцця». 21.40 — «Восць і чарнага жыцця». 22.00 — «Восць і чарнага жыцця». 22.20 — «Восць і чарнага жыцця». 22.40 — «Восць і чарнага жыцця». 23.00 — «Восць і чарнага жыцця».

«Арменіцы». Перадача для старшых дзяцей. 17.00 — «Мікрафон» — артыстам беларускай эстрады. 18.00 — «Перадача абласнога радыё». 19.00 — «Гуманітарна-інфармацыйны канал радыёстанцыі «Беларуская маладзёжная»». 19.45 — «Восць і чарнага жыцця». 20.00 — «Дзень навага жыцця». 20.25 — «Чырвоныя». 20.45 — «Свае і чарнага жыцця». 21.00 — «Восць і чарнага жыцця». 21.20 — «Восць і чарнага жыцця». 21.40 — «Восць і чарнага жыцця». 22.00 — «Восць і чарнага жыцця». 22.20 — «Восць і чарнага жыцця». 22.40 — «Восць і чарнага жыцця». 23.00 — «Восць і чарнага жыцця».

«Арменіцы». Перадача для старшых дзяцей. 17.00 — «Мікрафон» — артыстам беларускай эстрады. 18.00 — «Перадача абласнога радыё». 19.00 — «Гуманітарна-інфармацыйны канал радыёстанцыі «Беларуская маладзёжная»». 19.45 — «Восць і чарнага жыцця». 20.00 — «Дзень навага жыцця». 20.25 — «Чырвоныя». 20.45 — «Свае і чарнага жыцця». 21.00 — «Восць і чарнага жыцця». 21.20 — «Восць і чарнага жыцця». 21.40 — «Восць і чарнага жыцця». 22.00 — «Восць і чарнага жыцця». 22.20 — «Восць і чарнага жыцця». 22.40 — «Восць і чарнага жыцця». 23.00 — «Восць і чарнага жыцця».

«Арменіцы». Перадача для старшых дзяцей. 17.00 — «Мікрафон» — артыстам беларускай эстрады. 18.00 — «Перадача абласнога радыё». 19.00 — «Гуманітарна-інфармацыйны канал радыёстанцыі «Беларуская маладзёжная»». 19.45 — «Восць і чарнага жыцця». 20.00 — «Дзень навага жыцця». 20.25 — «Чырвоныя». 20.45 — «Свае і чарнага жыцця». 21.00 — «Восць і чарнага жыцця». 21.20 — «Восць і чарнага жыцця». 21.40 — «Восць і чарнага жыцця». 22.00 — «Восць і чарнага жыцця». 22.20 — «Восць і чарнага жыцця». 22.40 — «Восць і чарнага жыцця». 23.00 — «Восць і чарнага жыцця».

«Арменіцы». Перадача для старшых дзяцей. 17.00 — «Мікрафон» — артыстам беларускай эстрады. 18.00 — «Перадача абласнога радыё». 19.00 — «Гуманітарна-інфармацыйны канал радыёстанцыі «Беларуская маладзёжная»». 19.45 — «Восць і чарнага жыцця». 20.00 — «Дзень навага жыцця». 20.25 — «Чырвоныя». 20.45 — «Свае і чарнага жыцця». 21.00 — «Восць і чарнага жыцця». 21.20 — «Восць і чарнага жыцця». 21.40 — «Восць і чарнага жыцця». 22.00 — «Восць і чарнага жыцця». 22.20 — «Восць і чарнага жыцця». 22.40 — «Восць і чарнага жыцця